

ene Side af Sagen, og det forekommer mig, at Landstinget her har seet saameget paa den ene Side af Sagen, at det har overseet meget Andet, som ikke burde oversees ved Behandlingen af en Sag som denne. Der er vel en Mulighed for, at Staten kunde faae Tab ved at afløse sine Kornindtægter, men der er Sikkerhed for, at den faaer Fordele paa flere andre Maader. Jeg skal ikke her opholde mig videre ved den sikkre Fordeel, som Staten jo vil faae derved, at den vil spare Administrationsomkostninger; thi vel lægger jeg ingen stor Bægt paa de Beregninger over de enkelte Arveskæftaafgifter, som foraaarsages, men det, som jeg i denne Henseende tillægger den største Betydning, er, at disse Arveskæftaafgifter ikke ere forfaldne paa een Gang, men nogle af dem ere forfaldne til Betaling til een Tid, andre til en anden Tid, og det gjør, at disse Amtstuer stadig have Meid paa Dørene af Folk, som skulle betale snart det ene, snart det Andet, saa det er let at indsee, at der paa disse Amtstuer kræves et større Contoirpersonale, end det vilde være Tilfældet, dersom disse Arveskæftaafgifter vare afløste. Men det sees her af Motiverne til Regjeringens Forslag, at disse Arveskæftaafgifter skulle, naar de blive kapitaliserede, udgjøre en Sum af omtrent 4 Milioner Rd. Det er en Prioritet, Staten har staaende hos Arveskæfterne som en første Prioritetsgjæld, der hviler paa disse Eiendomme, men vel at mærke som en første Prioritetsgjæld, hvorfor der ikke er udstedt nogen Obligation. Hvis alle Arveskæftere nu paa een Gang indløde sig paa at afløse deres Arveskæftaafgifter, saa maatte de optage andre Prioriteter i disses Sted, men før de kunne gjøre det, er det nødvendigt for dem, at de skulle have Tarationsforretning; Udmeldelsen dertil skal skrives paa stemplet Papir, Tarationsforretningen skal skrives paa stemplet Papir, der skal udstedes Obligation paa stemplet Papir, der skal betales Thinglæsningsgebyr, ja, der skal ogsaa i Almindelighed have Paanteatter. Men dertil kommer endvidere, at, naar der skeer Dødsfald, saa, istedetfor at der ellers betales Skiftealair af hele Boets Masse, betales her for disse Eiendommers Bedkommende kun Skiftealair for den Værdi, Eiendommen har

med den derpaa hvilende Arveskæftaafgift. Det vil saaledes sees, at, ligesom der er en Mulighed for, at Staten kan faae Tab ved Afløsning af Kornindtægterne, saaledes er der Sikkerhed for, at den faaer flere Indtægter — og navnlig gennem den indirecte Beskatning — som nu gaae tabte for den. Og dertil kommer endvidere, at, ligesom der er en Mulighed for, at Kornet kan blive dyrere, saaledes er der en Mulighed for, at enkelte af de Ting, som Staten har at afløse, ogsaa kunne blive dyrere. Jeg skal som Exempel tillade mig at nævne Brændev. Staten har jo nemlig den Forpligtelse, at den til de allerfleste Skoler i Frederiksborg Amt skal levere fem Favne Brænde til hver aarlig, og jeg holder mig overbevist om, at hvis man vil spørge Communerne, om de ønske en Afløsning af dette Brænde, ville de fleste af dem svare Nei; det er saa behageligt for dem, at Brændet bliver anvist paa en bekvem Plads, hvorfra de kunne hente det og levere Skolelærerne det, og jeg er overbevist om, at Skolelærerne ere veltilfredse med, saaledes som Staten leverer det. Men det er forekommet Udvalget — og i denne Henseende er Udvalget fuldstændig enigt — at, naar man tager dette i Betragtning, er der ingen Grund til at stille Arveskæfterne anderledes med Hensyn til deres Afløsning, end Staten bliver det med Hensyn til sin, og derfor har det ene Medlem, som ellers vilde anføre den Grund for at have Betydning, som er anført af Landstinget, ogsaa sluttet sig til de Andre i at stille det Forslag, som er stillet under Nr. 3. De to næste Forslag, som ere stilledes under Nr. 4 og 5, ere Forslag, der ere stilledes subsidairt af et Mindretal i Udvalget, og jeg skal ikke nærmere indlade mig paa at omtale disse Forslag, før jeg har hørt, hvorledes den høitærede Finantsminister stiller sig til dem, men det vil sees, at Forslagene ere stilledes saaledes, at det enes Vedtagelse staaer i nøt Forbindelse med det andets, idet ogsaa dette Mindretal fastholder, at begge Parter bør stilles fuldstændig lige overfor hinanden. Det Forslag, som er stillet af Udvalget under Nr. 6, gaaer ud paa at optage den § 5, som blev studt ud i Landstinget, og at tillade, at ogsaa de halve Skjø